

novoles

31. avgusta 1979

LESNI KOMBINAT NOVO MESTO – STRAZA

ZVEZA SINDIKATOV SLOVENIJE V DRUGEM POLLETJU

(Zapis s posveta predsednikov in sekretarjev občinskih in medobčinskih svetov ZSS – 5. julija 1979)

Na posvetu predsednikov in sekretarjev občinskih in medobčinskih svetov zveze sindikatoov ter republiških odborov sindikatov, ki je bila 5. julija letos in ki ga je vodil predsednik RS ZSS Vinko Hafner, so se dogovorili o pripravi konference Zveze sindikatov Slovenije, ki bo v prvi polovici novembra letos.

Dogovor o njenem sklicu izhaja pravzaprav že z zadnjega kongresa Zveze sindikatov Slovenije. Konferenca bo obravnavala predvsem družbeno planiranje in vlogo zveze sindikatov pri tem (zlasti v pripravi planskih dokumentov za naslednje srednjeročno obdobje – 1981–1985) ter aktivnost za demokratizacijo odnosov in kolektivno vodenje v Zvezi sindikatov Slovenije. Slednja naloga,

ki pomeni uresničevanje Titove pobude, bo zahtevala tudi dopolnitev statuta Zveze sindikatov Slovenije.

Gre skratka, za pomembne naloge našega nadaljnjega družbenopolitičnega in gospodarskega razvoja, zato se bomo morali na konferenco tudi dobro pripraviti. Vsa gradiva naj bi temeljito obravnavali v osnovnih in občinskih organizacijah zveze sindikatov kot tudi

v republiških odborih sindikatov ter tako obogatili tudi sklepne dokumente konference. Delegate za konferenco naj bi izvolili med 24. in 28. septembrom, med njimi tudi ugledne sindikalne aktiviste – neposredne proizvajalce.

1. Planiranje

S področja planiranja naj bi na konferenci ocenili, koliko smo za to nalogo usposobljeni, kaj smo doslej storili in kaj bo še treba, katera so temeljna vsebinska vprašanja; hkrati pa naj bi opozorili na dosedanje pomanjkljivosti in probleme, pa tudi oblikovali pobude, predloge in ocene za pripravo zakona o družbenem planiranju. Občinski sveti naj bi delovni skupini pri republiškem svetu do 10. septembra poslali kratko oceno dosedanje planske aktivnosti. Ta ocena naj bi izhajala iz poprejšnje široke razprave v osnovnih organizacijah, zajemala pa naj bi naslednja vprašanja: kako so potekale prve faze priprav planskih dokumentov v tozdkih in skupnostih, ali smo bili v zvezi sindikatov dovolj aktivni, katere so temeljne „zavore“, kateri so temeljni problemi dosedanjega razvoja (npr. zaposlovanje itd.), katerim panogam velja v posamezni občini prioriteta, kaj je v posameznih občinah doslej storjenega za usklajevanje med temeljnimi nosilci. Pred pripravo ocen naj bi v občinah ustrezni dejavniki omenjene vprašanja obravnavali na posvetih.

Do 10. septembra naj bi tudi republiški odbori sindikatov sporočili, kako je panoga realizirala cilje sedanjega srednjeročnega obdobja (če jih ni, zakaj

(Nadaljevanje na 2. strani)

UNILES – Volitve in referendum

Delavski svet SOZD Uniles je na svoji 10. redni seji 29. 6. 1979 sprejel sklep o razpisu referendumu in o volitvah v samoupravne organe SOZD Uniles. Obe aktivnosti sta predvideni v času od 25. 8. do 20. 9. 1979. V naši delovni organizaciji še nismo predvideli točni terminski plan, vendar bodo o njem vsi delavci pravočasno seznanjeni.

Volitve so razpisane za delavski svet SOZD Uniles in za odbor samoupravne delavske kontrole SOZD Uniles.

V delavskem svetu ima naša delovna organizacija pet delegatskih mest, v svetu samoupravne delavske kontrole pa enega. V delavski svet Unilesa bo vsaka temeljna organizacija izvolila enega delegata, in iz tako oblikovane delegacije bomo vsakič delegirali 5 delegatov.

V mesecu septembru pa bomo na referendumu odločali o samoupravnih splošnih aktih Unilesa in sicer o samoupravnem sporazumu o združitvi v SOZD Uniles in statutu SOZD Uniles. Obenem pa bomo odločali o pripojitvi delovne organizacije HOJA Ljubljana v SOZD Uniles.

O navedenih samoupravnih splošnih aktih so v mesecu maju razpravljali delavski sveti TOZD, pred referendumom pa bomo o njih še razpravljali po delovnih skupinah ali zborskih delavcev. O podrobnostih v zvezi z volitvami v samoupravne organe Unilesa in referendumom bodo vsi delavci še seznanjeni.

M. G.

V minulem tednu sta DO GG in Novoles – TOZD TES podpisala samoupravni sporazum o združevanju dela in sredstev ter medsebojnih razmerjih pri ustvarjanju in razporejanju skupnega prihodka pri naložbi za povečanje proizvodnih zmogljivosti in sicer povečanje mehanične delavnice. Sporazum je podlaga za realizacijo skupne investicije, ki jo financirata obe udeleženci sporazuma in s tem konstitira usluge delavnice (popravilo transportnih sredstev) in skupno razporejata skupni dohodek.

(Nadaljevanje s 1. strani)

jih ni in kako vnaprej), kakšen je dohodek in položaj panoge v celotni družbeni reprodukciji, kakšna je stopnja združenosti dela in sredstev v panogi, kako so se OZD panoge organizirale za skupno usklajeno planiranje v prihodnje, ali bo možno doseči temeljitejši sporazume o dohodkovni povezanosti; oblikovali pa naj bi tudi temeljne probleme panoge (npr. kakšen je dohodek na delavca, delitev čistega dohodka, kadri, odnos izvoz-uvoz). Do omenjenega datuma naj bi o planski dejavnosti razpravljali tudi v SOZD. Sveti republiškega sveta ZSS naj bi septembra pripravili razširjene posvete s posameznih področij, kot so stanovanjska izgradnja, delovni in življenjski pogoji, zdravstveno varstvo, zaposlovanje in kadrovska politika, družbeni kriteriji o novih investicijah, usmeritev politike za osebne dohodke in skupno porabo. . .

2. Demokratizacija

Demokratizacije odnosov in kolektivnega vodenja naj ne bi obravnavali kot organizacijsko in kadrovske, marveč predvsem kot vsebinsko vprašanje. Na občinski ravni in v republiških odborih sindikatov naj bi sprejeli akcijske programe za razpravo o izhodiščih, ki jih je pripravil republiški svet, objavila pa Delavska enotnost. Razpravo naj bi zaključili do konca septembra, pripombe in predloge pa dostavili republiškem svetu do 5. oktobra.

3. Program dela republiškega sveta ZSS za 2. polletje letos

V programu aktivnosti Zveze sindikatov Slovenije v drugem polletju bo osrednja pozornost namenjena uveljavljanju družbenoekonomskega položaja delavcev (stalna odgovornost za izboljšanje gospodarjenja, uveljavljanje delitve po delu, priprave na novo plansko obdobje srednjeročnega razvoja, varstvo, zaposlovanje, šolanje itd.) in utrjevanje vloge, položaja in odgovornosti delavcev pri razvoju družbenopolitičnega sistema (njegov demokratizacija, povezanost s krajevno skupnostjo, informiranje v združenem delu in zvezi sindikatov, ljudska obramba in družbena samozaščita, negovanje tradicij NOB, samoupravna delavska kontrola). Mnoga pomembna vprašanja, kot so preobrazba družbenoekonomskih odnosov v stanovanjskem gospodarstvu, zakon o družbenem sistemu informiranja in druga, naj bi obravnavali v javnih razpravah.

Pozorni bi morali biti tudi do uresničevanja strategije polne produktivne zaposlenosti in dogovarjanja čez tovarniške „plotove“, kar naj bi odražali tudi plani.

Za 2. polletje letos bo republiški svet sprejel operativni delovni načrt, ki bo – podobno kot je bilo to za 1. polletje storjeno v sprejetem letnem načrtu – opredeljeval teme za obravnavo na svetu in predsedstvu po posameznih mesecih.

4. Ocena dejavnosti pri uresničevanju stališč o delitvi po delu

V veliki večini občinskih svetov in osnovnih organizacij aktivnost dobro poteka, tudi delovne programe večina ima, pomembna pa je kvaliteta njihovega uresničevanja. Pri tem naj bi izmenjavali izkušnje, aktivirali družbenopolitične in strokovne dejavnike. Uveljaviti moramo zavest, da predsednik še ni osnovna organizacija, ampak da so to njen izvršni odbor in komisije, njeni člani. Izvršni odbor naj obravnava konkretne probleme delavcev. Občinske sindikalne liste ne gre prepisovati, ampak v okviru

občin oblikovati družbene dogovore z novo vsebino. V tozidih z izgubo bo potrebna širša družbena akcija. Če v takšnih tozidih uspemo zagotoviti večjo produktivnost, izkoriščenost delovnih sredstev, prodajo vse proizvodnje, potem tudi osebni dohodek teh delavcev ne bi smel biti vprašljiv.

Dokaj ugodni polletni gospodarski rezultati v Sloveniji niso razlog za ležernost v drugem polletju, ko bo konjunktura manjša, pritisk cen pa že zdaj precejšen. Polletni rezultati so plod visoke družbene zavesti naših delavcev in tudi akcije sindikatov. Tu ne bi smeli popustiti. O primerih povečevanja osebnih dohodkov, ki ne izhajajo iz rezultatov dela, bo treba ostro reagirati. Zavzemali se bomo, da ne bo nobene formalne zamrznitve osebnih dohodkov, sicer bi nam padlo v vodo vse, kar delamo za uveljavljanje načel delitve po delu. Toda do kšiteljve ne bomo obzimi, saj nam podirajo dogovorjena načela.

5. Občni zbori osnovnih organizacij zveze sindikatov

Občni zbori v začetku prihodnjega leta bodo izredno

priložnost za okrepitev družbenopolitične vloge osnovnih organizacij, njihove kadrovske okrepitve in učinkovitosti. Zavaljo tega se je treba na občne zборе pravočasno in temeljito pripraviti. Sestanki sindikalnih skupin so lahko pomembna sestavina teh priprav. Pri kadrovanju pa naj bi že upoštevali stališča o demokratizaciji odnosov in kolektivnem vodenju v zvezi sindikatov. Osnovne organizacije, konference, koordinacijski odbori in občinski sveti naj bi pripravili najpoznejše septembra programe priprava na občne zборе, pri tem pa se povežemo tudi z zvezo komunistov, ZSMS in drugimi dejavniki. Da bi občne zборе bolje opravili, bo republiški svet pripravil priložnost za njihovo izvedbo.

Na posvetu so se udeleženci dogovorili tudi o enodnevnem seminarju za sindikalne aktiviste, ki naj bi bil septembra ali oktobra. Dogovorili pa so se tudi, naj bi občinski sveti med dopusti zagotovili ustrezno dežurstvo – zaradi zagotovitve kontinuitete dela in nalog.

ZAPISAL:
VLADIMIR JERMAN

Bodo ženske delale 40 let?

Delovna doba za ženske je 35 let, za moške 40 let. Vse bi bilo lepo in prav, če se ne bi nekdo spomnil, da je treba uvesti tudi za ženske 40 let delovne dobe. Torej naj bi ženske delale enako dolgo kot moški. Kdo bo odločal o tem se še ne ve. Prav pa bi bilo, da ženske, če že ne bodo odločale, vsaj povedo svoje mnenje.

Najprej bi beljalo imeniti, da bi se moglo upoštevati to, da gre mnogo žensk že predčasno v pojov. Vzrok temu je pogosto bolehnost. Take ženske morajo kljub temu opravljati gospodinska dela. Kaj pa naj dela moški doma, potem ko gre v pokoj in je zdrav. Če ima v sebi še toliko patriarhizma, da mora ženska opravljati domača dela sama, kaj naj dela dneve in dneve v času pokojnine. Honorarno se zaposli in služi lepe denarje. Poleg tega pa uživa še pokojnino. Za take nihče ne ve, pa saj jih tudi nihče ne preganja. Takim bi bilo treba podaljšati delovno dobo.

Kaj je ženska?

Ženska je – delavka, ki dela povsod tam, kjer potrebujejo delovno silo, pa naj bo to v: kovinski, lesni, tekstilni ali kateri drugi industriji. Večkrat opravlja dela, za katera je

predvidena moška delovna sila. Moški pa se kopajo na višjih položajih, nižje položaje pa zapolnjuje marsikje ženska delovna sila. Zaposlenost žensk se iz leta v leto veča.

Ženska je – gospodinja.

V preteklosti je veljalo staro pravilo, da je ženska bolj za dom in družino, moški pa je bolj za službo, družbo in politiko, ki ženski nosi domov denar in je s tem v glavnem naredil vse. Danes je redkost, da bi bil moški doma, opravljal gospodinska dela, skrbel za otroke, ženska pa bi bila zaposlena. Če se ženska zaposli postane delavka, ostane gospodinja. Da sta oba zaposlena je nujno, saj tako lažje krijeta življenjske stroške. Zato ne bo prav, če bodo ženskam podaljšali delovno dobo za pet let.

Ženska je – mati, ki ima že v sebi zakoreninjen čut odgovornosti za otroke. A vseeno lahko vzgaja in skrbi zanje tudi moški. Star pregovor pravi: „Ženska podpira tri vogale pri hiši, moški enega.“ Ko bodo moški rodili otroke in ženske služile vojaški rok, bomo enakopravne z moškimi in tedaj naj bo delovna doba za žensko in moškega enako dolga.

Kaj je moški?

Moški je poglavar družine. Označimo ga lahko tudi takole (ne velja za večino). Moški je „kapitalist“, ki izkorišča poceni delovno silo – žensko, mater, gospodinjo, delavko. Ta sprememba ne bo veljala za nazaj in ne bo veljal že jutri. Veljala naj bi le za mlajše ženske, ki so šele začele delati, oziroma se bodo na novo zaposlile. Zato bi bilo potrebno izboljšati delovne pogoje, uvajati modernejšo tehnologijo, izboljšati organizacijo dela, poleg tega pa uvesti za vse otroke zaposlenih žensk družbeno organizirano varstvo ter skrbeti za organizirano družbeno prehrano. Če bi se ob takih pogojih večala produktivnost in s tem dohodek, bi v prihodnosti lahko skrajšali delovni čas. Ob uvedbi takih sprememb se bi lahko upravičeno vprašali: „Zakaj bi imele ženske krajšo delovno dobo od moških?“ Dobro bi bilo, da bi se v razdobju od 30 – 40 delovnih let vsak sam odločal, koliko let bo še delal po 30 –it letih delovne dobe.

Prav gotovo pa bo preteklo še mnogo vode, da bosta moški in ženska povsem enakopravna.
P. S.

Mladina v TOZD TPI in ŽAGA Soteska

Postati in biti aktiven član ZSM ne pomeni, da se mora mlad človek odpovedati svojim idejam, mislim in verovanju vanje, saj Zveza socialistične mladine ne postavlja takšnih pogojev svojemu članstvu, ampak da svoje ideje uresničuje, predlaga, vodi. Kot je zapisal tovariš Edvard Kardelj, je glavna naloga ZSMS vsekakor ta, da vpelje ne samo izbrani del mladine, temveč njene široke množice v sistem samoupravne demokracije, se pravi v delegacije in delegatski sistem, v družbeno dogovarjanje, sporazumevanje in odločanje.

Namreč, še vedno ne morejo nekateri razumeti, da ZSMS kot enotna organizacija mladih, združuje njihove različne interese, ki jih povezuje in vključuje v široko fronto socialističnih

samoupravnih sil v naši družbi, skratka da se zavzema za nadaljni razvoj naše socialistične revolucije, katere cilj je zagotoviti pogoje za svobodno ustvarjanje vseh delovnih ljudi.

ZSMS se zavzema za družbo, v kateri bo vsak njen član lahko na samoupravni in demokratični način zadovoljeval vse lastne, kot tudi skupne in splošne družbene potrebe, želje in interese. Seveda pa takšni družbeni smotri zahtevajo ustvarjalni pristop in angažiranost vsakega posameznika, ne glede na njegovo nazorsko opredelitev. Pri tem delu pa posameznik ali skupina naleti na težave, probleme, ki so včasih težje, drugi zopet lažje. Ti se ponavadi rešujejo sproti, drugi so zopet prestavljeni v poznejši čas. Rezultati takih problemov so

ponavadi negativni – ostanejo nerealizirani.

S takimi in drugačnimi problemi se srečujemo tudi v naši mladinski organizaciji v TOZD TPI in žaga Soteska, skoraj od samega začetka delovanja dalje. Kot ostali mladinci v Novolesu, KS, v občinskem ali zveznem merilu, smo tudi v našem TOZD imeli željo, interes, da ustanovimo mladinsko organizacijo, v kateri bi združevali svoje misli, ideje, cilje. Organizacija je bila ustanovljena ob koncu leta 76. Začeli smo z velikim veseljem do dela. Naloge, ki smo se jih lotili, smo tudi realizirali. S časom pa –, že po nekaj mesecih dela te organizacije, je delo skoraj usahnilo. O mladini v našem TOZD ni bilo skoraj nič več slišati, še manj da bi se kaj pisalo. Še tiste obvezne

naloge, ki smo jih opravljali do sedaj, (sestanki predsedstva v TOZD, DO), smo jih opustili in se prepustili dolgemu „zimske-mu spanju“.

Kaj je krivo za to?

Da je kriza nastala, je krivo predvsem vodstvo mladinske organizacije v našem TOZD, kakor tudi vodstvo mladine v Novolesu, ki v tem času prav tako ni dalo „dosti od sebe“. K še težjemu delu, je poleg ostalih problemov, pripomoglo še majhno število mladincev, ker jih je polovica odšla na začasno delo na žago v Stražo – žaga v Soteski je pogorela (4. 8. 1977) in je tam ostala skoraj leto in pol (od 9. 77 pa do 2. 79). Še tistim pa, ki so imeli nekaj volje do dela, pa je skupina mladinc

(Nadaljevanje na 7. strani)

MDA ISTRA '79

Življenje v brigadi, ki nosi ime Vinko Paderšič – Batreja, je teklo v značilnem ritmu delovne akcije tudi v petek, 17. 8. 1979, ko smo obiskali brigadirje v Šmarju pri Kopru. Naša DO je pokrovitelj te brigade in prav zato nas je zanimalo kako žive in kakšne delovne uspehe dosegajo na trasi (pri izkopu jarkov za višinski vodovod). Glede delovnih uspehov za služijo vso pohvalo saj so presegli normo, kljub težkim delovnim pogojem, kar za 76,1 %.

Na vprašanje kaj je vodilo te mlade ljudi, da so se udeležili MDA pa so nam povedali:

BABIĆ SINIŠA – dijak iz Siska; na to delovno akcijo

Babić Siniša

sem prišel predvsem zaradi prijateljstva in tovarištva o

katerem sem slišal od staršev, da se prav tu neguje in krepi. Mati in oče sta bila v mladih letih tudi brigadirja.

ŠVAJGER TINA – študent iz Črnomlja; osnovni

Švajger Tina

motiv, da sem prišla v brigado je bila želja, da s svojim delom pomagam ljudem doseči boljše življenjske pogoje in da s tem prispevam svoj delež h krepitvi bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti.

BREZOVAR DARE – študent iz Novega mesta; Sodelovati na mladinski delovni akciji je bila moja velika želja že od nekdaj, vendar je nisem mogel uresničiti do letos, predvsem zaradi pomanjkanja časa. Zanimalo me je

Brezovar Dare

predvsem življenje brigadirjev in reči moram, da so prvi vtisi kar v redu. Upam, da bo tudi ob koncu tako.

RIFELJ VIDA – dijakinja iz Lešnice; to je letos že

Rifelj Vida

tretja delovna akcija, ki sem se je udeležila. Predvsem me

navdušuje skupno delo in uspehi, ki jih dosegamo ter prijateljstvo, ki se pri tem krepi.

VULETIĆ NEBOJŠA – dijak iz Leskovca; da sem odšel na prvo delovno akcijo, me je spodbudilo pripovedovanje starejših prijateljev in od takrat hodim

Vuletić Nebojša

vsako leto. To je že moja peta delovna akcija, sicer pa druga v tem letu.

Delo na trasi je precej naporno, vendar se to vse pozabi, ko pridemo v naselje. Predvsem me navdušuje prijateljstvo, ki se tudi na tej akciji krepi ob delu. Edina težava je v pomanjkanju vode. No tudi to bo minilo, saj smo prav zaradi pomanjkanja vode tu. Mar ne?!

Naš obisk v TOZD ŽAGA Straža – Naš obisk v TOZD ŽAGA Straža – Naš obisk

Ni še tako dolgo, odkar je pričela poskusno obratovati decimimica v TOZD ŽAGA Straža. V želji, da bi izdelali nekaj več o delu, uspehih in težavah, smo prosili direktorja TOZD ing. Ivana Peperka ter vodjo proizvodnje v žagalnici tov. Ivana Aša in vodjo proizvodnje v decimimici tov. Alojza Pimarja, da nam odgovorijo na nekaj vprašanj.

Prav v začetku smo zaprosili tov. Peperka, da nam predstavi TOZD ŽAGA Straža.

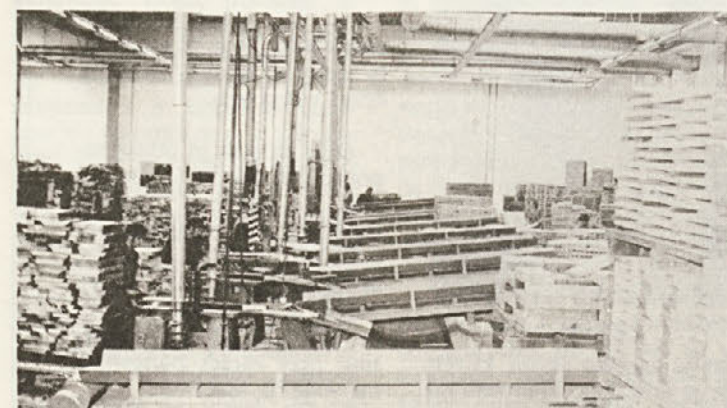
TOZD ŽAGA zaposluje trenutno 167 ljudi. Predvidevamo povečanje

Peperko ing. Ivan

do 180 zaposlenih predvsem zaradi izpopolnitve v decimimici. Z zaposlovanjem nove delovne sile so težave, ki ne tarejo samo Novoles, ampak celotno Dolenjsko regijo. S tega območja nimamo delovne sile. Računamo, da se bomo do konca leta kadrovsko okrepili za 10 – 13 ljudi, ki se bodo zaposlili v decimimici. Istočasno naj bi stekla proizvodnja v decimimici v obsegu, ki smo jo načrtovali. Delavci v TOZD ŽAGA so v veliki večini ne kvalificirani, svojo izobrazbo izpopolnjujejo v proizvodnem procesu in dosežejo s pomočjo akcij službe za izobraževanje stopnjo izobrazbe industrijskega delavca. Ker pa so bili pogoji dela do sedaj slabši, kot pa so v novih proizvodnih prostorih (decimimici), smo imeli nemalo težav pri zaposlovanju. Veliko pregledava na nam je povzročala tudi močna fluktuacija. To velja predvsem za decimimico, v kateri je bila velika prostorska stiska, slabi pogoji dela (prepih, slabo ogrevanje, težave pri transportu odpadkov itd.). Upam, da v bodoče ne bo večjih težav predvsem na račun boljših delovnih pogojev.

V proizvodnem procesu na žagi sicer še obstajajo 4 delovna mesta, ki so, lahko bi rekli, „tetežka“ – zlaganje desk v sortimici, ki jih bomo v prihodnosti razrešili tako, da jih bomo mehanizirali. Mehani-

V novi decimimici

zirati postopek zlaganje desk je prav gotovo nujna naloga, ki je še pred nami.

Vodja proizvodnje v žagalnici – Tov. Ivan Aš

Da bi bolje razumeli razvoj in težave, ki so spremljale žagalnico, naj se uvodoma povrnemo nazaj.

Žagalnica v naši TOZD je bila zgrajena leta 1970. Surovinska osnova je bila hlodovina iz vaških ter gorjanskih gozdov, ali bolje rečeno iz neposredne bližine. Procentualno je takrat odpadlo ca 5 % na bukovo in 50 % na jelovino.

V tistem času so nameravali opustiti žagarsko proizvodnjo v Soteski, predvsem zaradi preobremenjenosti strojev in slabšega vzdrževanja zaradi pomanjkanja časa. Žagalnica je namreč delala praktično 24 ur na dan. Sedaj, ko delamo v dveh izmenah, je kar se vzdrževanja tiče mnogo bolje, saj se vzdrževanje lahko opravi v nočnih urah.

Ker pa delo soteške žage takrat ni bilo ukinjeno, smo bili, lahko bi rekli, glede nabave hlodovine rahlo v zagradi. Področje, iz katerega dobivamo hlodovino sedaj, je precej širše. Vozimo jo iz sosednjih predelov SR Hrvaške in še celo južnejših krajev. Pri vsem tem pa moram poudariti tudi to, da smo splošno pomanjkanje hlodovine dokaj dobro pokrili s tropskim lesom iz Afrike, ki predstavlja ca 25 % potreb hlodovine v naši žagalnici.

Žagalnica je bila zgrajena za domače potrebe. Predvsem je bila in je še prisotna potreba po kvalitetni bukovi deski; na primer debeline 25 mm za naslonjala, ki so zelo zahvalni elementi. Te deske smo do nedavnega lahko nabavili za sorazmerno nizko ceno. Sedaj pa je nujno, da deske te debeline našagamo doma. Torej se bomo v žagalnici morali vrniti na „prvotni program“, se pravi žagati take elemente, ki jih potrebujemo v Novolesu.

In koliko m3 znaša dnevni razrez v žagalnici?

Sedaj naša ena izmena cca 75 m3. Ker delamo v dveh izmenah se dnevni razrez suče okoli številke 150 m3. Z boljšim izkoriščanjem časa bomo vsekakor povečali produktivnost, kar se bo poznalo tudi pri OD.

Ne ravno majhne težave smo imeli, ko je ŽAGA obratovala v treh izmenah – to je bilo v času, ko smo

Ivan Aš

zaposlovali ljudi iz ŽAGE v Soteski. Težave so bile predvsem zaradi zastojev, ki so jih povzročile manjše pa tudi večje okvare. Te pa so se pojavljale predvsem zaradi preobremenjenosti strojev in slabšega vzdrževanja zaradi pomanjkanja časa. Žagalnica je namreč delala praktično 24 ur na dan. Sedaj, ko delamo v dveh izmenah, je kar se vzdrževanja tiče mnogo bolje, saj se vzdrževanje lahko opravi v nočnih urah.

Ob vsem em naj povem, da dela žagalnica v specifičnih pogojih in je prav zaradi tega uspeh pri delu pogojen z vremenskimi razmerami. Stojnost se močno zmanjša v tistem času, ko povzročijo nizke temperature, da hlodovina zmazne. Ob takih pogojih se kapaciteta zmanjša do 30 %. S pomladansko otoplitvijo in izboljšanjem vremena se povečuje tudi dnevni razrez do optimalne višine.

V nekaj stavkih pa je skušal predstaviti drugi del ŽAGE vodja proizvodnje v decimimici – Tov. Pimar Alojz

Decimimica se je po dveh letih zamude preselila v nove prostore, v katerih so delovni pogoji zelo v redu, stojnost pa še ni takšna kot bi morala biti. Omenim naj, da imamo zaposlene zelo mlade delavce, ki še nimajo dovolj delovnih izkušenj. Tudi delovna disciplina pri njih ni v redu (zamujanje na delo, predčasen odhod z dela, zamujanje ob prihodu z malice itd.). To vse se odraža v slabih delovnih uspehih.

Ali pripravljate kakšne ukrepe, ki bi to stanje popravili?

Da, prav zato pripravljamo določene ukrepe tako na področju organizacije proizvodnje, boljšem izkoriščanju delovnega časa kot na področju stimulacije delovne discipline.

V eni izmeni bi naj bilo zaposlenih 33 ljudi. Zaradi velike fluktuacije pa tudi bolniške in porodniške pa jih dela le 28 ali 29. Toda kljub tem težavam lahko rečem, da se ob boljših pogojih, ki jih imamo v novih prostorih, lažje dosejajo boljši rezultati. Tem botrujejo predvsem: boljši transport odpadkov, ki je v stari decimimici predstavljal tudi 30 % proizvodnih zastojev. Dnevna kapaciteta je sedaj cca 39 m3 decimiranega lesa. Seveda je

dnevna količina odvisna tudi od debeline obdelovančev.

Kaj pa nam lahko poveste o drobilcu in „drvah“, ki jih primankuje prav zaradi te „pošasti“?

Reči moram, da je bil drobilec postavljen zato, da bi vse lesne odpadke v Novolesu (v Straži) zdrobili v sekance. Sekance bi delno porabili za kurjavo v toplani, višek pa bi prodali zunaj Novolesa na nadaljnjo predelavo (izdelava iverk in celuloze).

Kapaciteta drobilca je okoli 50 m3 na uro. To je teoretična kapaciteta, ki pa je v praksi nekaj manjša, vendar dovolj velika, da bi „pospravil“ vse lesne odpadke v Novolesu. Upoštevati moram tudi čas, ko drobilec zaradi merjenja konične energije ne sme obratovati. To je v času od 06 h – 08 h in od 17 h – 22 h, torej v času, ko je poraba električne energije največja.

Direktor TOZD ŽAGA Straža je še dodal:

Kapaciteta drobilca je resnično velika. Vendar ni prevelika, če upoštevamo, kakšne količine lesnih odpadkov smo do sedaj praktično zavrgli, ko smo jih „prodajali“ kot drva. Če naredimo grobo oceno, nam je lahko jasno, da smo pri dveh izpostavitvah iz rok veliko preveč. Pri 100.000 m3 hlodovine, kolikor jo porabimo v Straži, je izkoristek le nekaj večji kot 30 %. Torej predstavljajo lesni odpadki cca 65.000 m3 lesa, ki smo ga do sedaj vse premalo cenili in to na škodo nas vseh. Ta velika količina lesa danes niso več drva, nič več odpadke, to je danes tehnična surovina.

Tovariš Aš je razpravo o drobilcu dopolnil, ko je dejal:

„Ko se bomo organizirali tako in to bo v najbližji prihodnosti, da bomo drobili vse lesne odpadke, bo drobilec dobro izkoriščen in to v zadovoljstvo vseh.“

Tov. Pimar pa je dodal:

„Glede lesnih odpadkov, ki jih Novolesovci poznamo kot drva, je bilo veliko jeze in negotovanja. Vendar je dejstvo, da drv več ne bo.“

Nato je tov. Aš to razmišljanje dopolnil:

„Potrebno se bo prilagoditi! Res je, da je bila preskrba z drvimi iz Novolesa nekako tradicija za našo okolico. Toda s čim kurjavo ljudje, ki so zaposleni v tekstilni ali kemični industriji?“

V zvezi s vprašanjem drobilca, njegove kapacitete in energetskega vprašanja na sploh je Tov. Peperko dejal:

„Širjenjem Novolesa narašča tudi potreba po energiji. Ze sedaj smo porabili preko 100.000 milijonov starih dinarjev za mazut (uporabljamo ga v toplani kot gorivo). Energetska knza v preskrbi za nafto nam samo potrjuje, da je naložba v drobilec in izdelavo sekancev za kurjavo bila pravilna odločitev. Količina sekancev, ki bodo prišli iz drobilca, bo lahko pokrila potrebo po kurjavi v toplani. Kot smo že rekli pa je to industrijska surovina za iverico in celulozo, ki ima svojo vrednost in bilo bi prav negospodarno, če bi se naprej z njo ravnali tako kot sedaj, ko celotna zadeva ni bila urejena.“

Kar se pa tiče govoric, da je drobilec predimenzioniran, bi rekel sledeče. Stari drobilac ima tehnično kapaciteto 25 m3 na uro. Dejansko

jih pa zdrobi samo 8 m3. Kajti stroj, kot je drobilec, je izpostavljen velikim obremenitvam in če hočete tudi okvaram zato je prav, da ima tudi večjo kapaciteto kot jo potrebujemo, trenutno seveda. Nikakršna izguba ni, če stroj vse skozi ni v pogonu. Kajti veliko dražje je, če se zaradi odstranjevanja lesnih odpadkov ustavi proizvodni proces v decimimici.

Tov. Pimar pa se je dotaknil še vprašanja skladiščnih prostorov za decimirani les.

Obstoječa kapaciteta pokritega skladišča za decimirani les je sedaj za več kot polovico premajhna.

Alojz Pimar

Imamo sicer deponijo decimiranega lesa na prostem in to z inproviziranimi strehami (pripeta pločevina). Te „strehe“ pa zelo pogosto odpovedo, ker jih že ob malo večjem neurju odnese in tako je les razkrit prav v trenutku, ko to ne bi smel biti. Na tak način se nam pokvari mnogo lesa.

Prav zato lahko rečem, da investicija za pokrito deponijo lesa ne bi bila nikoli toliko velika, kolikor je nastala škoda zaradi pokvarjenega lesa. Nujno bo, da se bomo dogovorili za ta korak in zgradili tudi to prepotrebno lopo.

Ing. Peperko pa je dodal: „Ze v tem srednjeročnem obdobju imamo predvideno gradnjo pokritega skladiščnega prostora v izmeri 4.000 m2, vendar se bojim, da to ne bo narejeno. V kolikor bo možno, naj bi to bilo uresničeno prihodnje leto. Seveda če bodo vsi proizvodni TOZD-i Novolesa, ki potrebujejo decimiran les, pokazali dovolj pripravljenosti za to prepotrebno naložbo.“

Ob zaključku bi vas prosil, da mi poveste, kako se, oziroma se bodo vse te novice, ki jih imate in jih še pripravljate, poznale pri plačah zaposlenih v TOZD ŽAGA Straža?

„Povedati moram,“ je rekel tov. Peperko in nadaljeval, „da smo opravili v žagalnici raziskavo z namenom, da ugotovimo izkoriščenost vgrajenih kapacitet. Z ozirom na rezultat te raziskave, ugotovljeno je bilo, da je izkoriščenost 74,5 %, kar je nekje v okvirih slovenskega povprečja, smo na podlagi tega s primerno organizacijo odklonili del izgub. Hkrati pa povečali izkoriščenost kapacitet na 85 %. To rezervo imamo še v decimimici in prav sedaj se lotevamo organizacijskih izboljšav.“

Če bi sedanje kapacitete v celotnem Novolesu izkoriščali samo za 10 % bolje kot jih, potem bi bilo tudi zadovoljstvo ob prejemu OD veliko večje. Veljalo bi razmisлити in se na podoben način lotiti teh zadev tudi v ostalih TOZD.“

Odsotnost delegatov

Delavski svet delovne organizacije je na svoji 4. redni seji dne 20. 6. 1979 obravnaval zbirnik gospodarskega načrta. V okviru tega je bilo ugotovljeno, da je veliko različnih izostankov z dela (bolniške, neopravičeni izostanki, sestanki itd.). V tem sklopu smo že večkrat ugotavljali, da se delegati za področje samoupravnih interesnih skupnosti zelo slabo udeležujejo sej konferenc delegacij, da ne govorimo o tem, da bi se morale delegacije SIS v TOZD pred seji konferenc delegacij na ravni DO sestajati, izoblikovati stališče itd. V splošni službi smo pripravili pregled prisotnosti delegatov in ugotovili naslednje (podatki so vzeti od volitev marca 1978 do 15. 8. 1979)

Od vseh delegacij oz. konferenc delegacij je najbolj uspešna konferenca za področje zaposlovanja, saj ima povprečno udeležbo 39 %. V tej konferenci je najboljša udeležba v TOZD TPP s 83 % in najmanj TOZD TG Dvor in TPI, katerih delegati niso niti enkrat prišli na sejo. Na drugem mestu je konferenca delegacij izobraževanja in invalidskega-pokojninskega zavarovanja s povprečno udeležbo 38 %. V tej konferenci sta najboljša TOZD TDP s 70 % in TES s 100 % udeležbo. Na četrtem mestu je konferenca delegacij s področja zdravstva s povprečno udeležbo 37 %. Obenem pa naj omenimo, da je bila ta konferenca najbolj zaposlena in sicer z 9 seji. Najbolj uspešna je pri tej konferenci DSSS s 55 % in najmanj TOZD Žaga s 15 %. Na petem mestu je konferenca delegacij s področja stanovanjskega gospodarstva in sicer s povprečno udeležbo 30 %. Najbolj uspešen TOZD je TDP s 75 % in najmanj TOZD TES, TPI in TPP, katerih delegati niso bili niti na eni seji. Na šestem mestu je konferenca delegacij s področja socialnega skrbstva s povprečno udeležbo 29 %. Najboljši TOZD je TG Dvor in ŽAGA s 66 % in najslabši TES in TPI brez udeležbe. Na sedmem mestu je konferenca delegacij s področja telesne kulture s povprečno udeležbo 26 %. Najboljša je DSSS s 83 % in najslabši TSP, TPI in ŽAGA brez udeležbe. Na osmem mestu je konferenca delegacij s področja otroškega varstva s povprečno 22 %. Najboljša je TOZD TDP s 53 % in najslabši TOZD TG Dvor brez udeležbe. Na devetem, zadnjem mestu, je konferenca delegacij s področja kulture s povprečno udeležbo 15 %. Najboljša je DSSS s 42 % in najslabša TOZD

TG Dvor, TES in TPI brez udeležbe. Če preletimo udeležbo delegatov na sejah konferenc delegacij SIS ugotovimo naslednje:

TOZD	poprečna udeležba
1.) DSSS	50,2 %
2.) TDP	41,2 %
3.) TG Dvor	32,5 %
4.) TVP	31,5 %
5.) TES	31,2 %
6.) TSP	28,6 %
7.) ŽAGA	25,5 %
8.) TPP	26,2 %
9.) TPI	8,1 %

Iz prikazanih podatkov sledi, da je zadovoljiva udeležba samo iz DSSS ter deloma TOZD TDP, za vse ostale temelje organizacije pa lahko rečemo, da je pod kritiko, še zlasti pa TOZD TPI, saj nam je nerazumljivo, da

njihovi delegati kar na šestih konferencah delegacij (invalid. pokoj., stanovanjsko, zaposlovanje, telesna kultura, kultura, socialno skrbstvo) niso bili prisotni niti enkrat.

Če pa pogledamo posamezne konference delegacij in ugotovimo, da je najslabša konferenca s področja kulture, potem že ta podatek govori sam zase.

To so samo grobi statistični podatki brez analiz. Podrobnejša obdelava stanja bo sledila v jeseni. Menimo pa že sedaj, da je pred sindikatom vsake TOZD veliko dela. Če ne drugače bo potrebno začeti z odpoklici delegatov. Vse temeljne organizacije pa bomo s posebno analizo obvestili o udeležbi na sejah, poimensko za vsakega delegata.

M. G.

Kdaj se bo kultura prebudila?

Kultura v širšem smislu besede pomeni skup gospodarskih, znanstvenih, naravnih in umetniških dosežkov, v ožjem pomenu pa kultura obsega človeške pridobitve na delovnem področju (umetnost, znanost). Angažiranje na področju kulture obsega naslednje delovne dejavnosti in z njimi povezane institucije:

- literarna produkcija (izvirna literatura in prevodi, risalni tisk, založništvo, knjižnice, gledališče),
- glasba in balet,
- film,
- likovna – galerijska dejavnost,
- sredstva množičnega obveščanja (RTV, časopisi)

Da bi postalo uživanje kulturnih dobrih splošna potreba in nujnost in da bi imela kultura zagotovljene možnosti za svoj nemoten razvoj, se morajo združevati naporji vseh subjektivnih sil. Brez kulturnega bogatstva posameznikov in naroda je družbeni in gospodarski razvoj nepopoln. Zato je potrebno ob danih pogojih oplemeniti vse oblike kulturnega ustvarjanja in načine posredovanja kulture ljudskim množicam.

Samoupravni položaj kulture omogoča, da postane delavec kreator kulturne politike in ne samo pasivni potrošnik kulturnih dobrin. Dosedanji načini organiziranja in delovanja kulture in njenih institucij so ustvarjali pregrade med proizvajalci in sprejemniki kulture. Delavski razred je največkrat živel na robu kulturnega dogajanja, kulturni ustvarjalci pa so

vedno izgubljali stik z množicami. Tako je nastalo tudi mišljenje o različnih kulturnih potrebah, o potrebah elit in množic, čeprav je kultura v svojem bistvu ena sama, nedeljiva. Prav samoupravno konstituiranje kulture bo omogočilo, da bodo kulturne dobrine v svojih različnih oblikah prišle do slehemega delavca – samoupravljalca. Bistvena komponenta novega položaja kulture je tudi težnja, da delavski razred obvladuje kulturni razvoj in da postaja odločilni subjekt kulturne politike, da postaja kultura v svoji vsebini razredna, da se torej neposredno povezujejo interesi razreda in kulturne ustvarjalnosti.

Kadar govorimo o kulturi ne moremo mimo fenomena amaterske kulture. Čeprav mora biti osrednja težnja široko populariziranje najvišjih kulturnih dosežkov – vsestranske kulture, ne smemo zanemarjati amaterske ustvarjalnosti, ki širi kulturno zaledje in omogoča mladini, da se večja njihovo dožemanje vseh oblik kulture. Amaterska dejavnost se mora razvijati od šol in TOZD do krajevnih skupnosti.

Pogoj za nemoten razvoj in bogatje amaterske dejavnosti je, poleg zagotovljene materialne baze, kvalitetno mentorstvo, ki mora mlade strokovno in idejno usmerjati. Naloga profesionalni institucij je, da zagotavljajo kvalitetno mentorstvo in mentorje pripravljajo za specifično delo z mladino. Za uresničevanje načel kulturne

(Nadaljevanje na 6. strani)

Logarnico na Resi bomo obnovili

V lanskem letu je bila podana ideja, da bi v sodelovanju z gozdnim gospodarstvom Novo mesto poizkusili obnoviti eno izmed njihovih logarnic, ki jih je v Rogu precej opuščeni. Na ta način bi rešili propada lepe objekte, ki jih že načena zob časa, saj v njih nihče več ne prebiva.

Komisija, ki je bila sestavljena iz predstavnikov Novolesa in Gozdnega gospodarstva si je ogledala objekte na Daleč hribu, Planini, Cinku in Resi, z namenom ugotoviti njihovo stanje

Kdaj se bo kultura prebudila?

(Nadaljevanje s 5. strani)

politike v TOZD pa bi morale delovne organizacije zaposlovati posebne kulturne amaterje – referente. Ko že vse to navajam, ne morem mimo tega, da se ne bi ozrl na obstoječo situacijo na področju kulture v naši delovni organizaciji.

Predvsem pogrešam kulturno prosvetno društvo, ki naj bi bilo baza za kulturna snovanja v naši OZD. Priznati moramo, da v nekaterih OZD (pa čeprav ne v občini Novo mesto) ta društva obstajajo. In zakaj je tako? Predvsem mislim, da je vzrok temu površno gledanje na amatersko dejavnost, saj jo znamo le površno opazovati. Storili pa smo le bore malo. Vso skrb okrog te dejavnosti smo lahko miselno prepustili posameznikom, ki so z svojim prizadevanjem poskušali napredovati.

Zanimanje za kulturo v Novolesu ni zamrlo. Nehote se mi v sili vprašanje, če nismo morda zašli v formalno reševanje kulture in ne v načrtno aktiviziranje vseh kulturnih delavcev. Nerazumljivo se mi zdi, da ne bi mogli preživeti eno takih kulturno prosvetnih društev. Glede na vse to ni čudno če slišimo: novomeška mladina ima svoje klube in društva po gostiščih in temu podobno. Mladi smo in zato si lahko priznamo, da ne bomo mogli izobraževati svojih otrok v kino dvoranah, ker prevladuje komercialni film, v kioskih kjer je na najbolj vidnem mestu šunt in literatura (pornografija), na ulicah, kjer je prepolno gostiln kavaren in temu podobno.

Za reševanje teh problemov bo potrebno vložiti veliko truda, ne smemo pa pozabiti dejstva, da bomo imeli tak jutri, kot si ga bomo zgradili.

MIRKO NILIČ

in možnost uporabe v rekreacijske namene. Na podlagi ogleda in tako zbranih vtisov je bilo odločeno, da pričnemo z obnovitvenimi deli logarnice na Resi. Ta objekt je oddaljen 9 km od Črmošnjic in 3 km od Komame vasi, ima idealne pogoje za rekreacijski center saj je lociran tako, da je mogoče poleti tam preživeti prijeten dopust, ki omogoča izlete v Rog, na Bazo 20 in ostale partizanske spomenike.

Na košenicah, ki so v bližini doma, je mogoče pozimi organizirati tečaje za smučarje začetnike in organizirati, smučanje za manj zahtevne smučarje. Sam prostor okoli objekta omogoča tudi srečanje večjega števila ljudi in je primeren za

družabna srečanja delavcev TOZD.

Preden smo se odločili za obnovo logarnice je bila podana ideja, da bi ta dom obnovili s solidarnostnimi prispevki vseh zaposlenih obeh delovnih organizacij v objektih, delu in izdelkih za notranjo opremo.

Taka oblika obnove naj bi imela namen preizkusiti naše sposobnosti v tem, ali smo še pripravljeni določena dela opraviti udarniško, brez tistega večnega iskanja zaslužka, saj bo ta objekt last vseh nas in se bomo temu primerno tudi počutili v njem. Odziv na to akcijo je bil naravnost presenetljiv:

– mladina Novolesa se je obvezala, da bo z udarniškim delom pomagala pri vseh obnovi-

tvenih delih, ki so ji strokono dostopna;

– vse temeljne organizacije združenega dela Novolesa so se obvezale, da bodo sodelovale s svojimi izdelki pri opremljanju in obnavljanju objekta;

– člani organizacijskega odbora letošnje lesariade so sklenili, da bodo vsa dela v zvezi z organizacijo lesariade opravili udarniško in da bodo ves denar, ki bo ostal ob koncu lesariade namenili za nabavo materiala za obnovo objekta.

Po tako obetajočih zagovotilih obeh delovnih organizacij, je bil imenovan odbor za obnovo Rese, ki ga sestavljajo predstavniki Gozdnega gospodarstva in Novolesa. Le ta je izdelal samoupravni sporazum o skupnem sodelovanju obeh delovnih organizacij pri obnovitvenih delih in uporabi objekta, ki sta ga potrdili obe delovni organizaciji. Z obnovitvenimi deli smo že pričeli in upamo, da bodo že v letošnjem letu naši člani lahko letovali na Resi.

Upamo, da bodo našo iniciativo posnemali tudi drugi in tako rešili propada objekte, ki jih je po Rogu precej nenaseljenih.

V. S.

Vabimo vas na

hortikulturno razstavo GOZD - GOBE - CVETJE

ki bo v športni dvorani Marof Novo mesto od 8. – 10. septembra 1979.

Razstava bo odprta prvi dan (8.9.) od 10. do 20. ure, ostala dneva pa od 8. do 20. ure.

POKROVITELJA: Tovarna zdravil „KRKA“ in Gozdno gospodarstvo Novo mesto

PROGRAM:

SOBOTA 8. septembra 1979:

ob 9. uri – otvoritev razstave s krajšim kulturnim programom.

ob 11. uri – sprejem sodelujočih in vrtnarjev iz LR Slovenije in Hrvaške (zdravilišče Dolenjske Toplice)

ob 13. uri – strokovna predavanja in izlet vrtnarjev v Kočevski Rog.

od 17. – 18. ure – predavanje z diapozitivi „Gobe in človek“; predaval bo dr. Dušan Vrščaj iz Ljubljane.

od 18. – 19. ure – Slavko Zgonc: Uspešna nega lončnic, okenskih in balkonskih rastlin.

NEDELJA, 9. septembra 1979:

od 10. – 11. ure – GG Novo mesto organizira strokovno predavanje o temi: Vloga gozda v našem prostoru. Predaval bo ing. Tone Hočvar.

od 11. – 12. ure – mag. Marjan Ravbar, dipl. ing.: Prostorsko planiranje v občini Novo mesto.

od 17. – 18. ure – ing. Jože Strgar: Ureditev predhišnih vrtov in zelenic.

PONEDELJEK, 10. septembra 1979:

od 10. – 12. ure – Zavod za prostorsko planiranje in GG Novo mesto organizirata posvetovanje o temi: Naše okolje v občini Novo mesto.

Vsa predavanja bodo v prostorih športne dvorane Marof Novo mesto.

Vse dneve razstave bo gorela oglarska kopa.

Vabijo:

Hortikulturno društvo

Gobarska družina

Tovarna zdravil „Krka“ in

Gozdno gospodarstvo Novo mesto

NOGOMETNO SREČANJE POROČENI – NEPOROČENI

V Straži je bilo te dni zanimivo nogometno srečanje poročenih mož ter „ledik“ fantov. V igri, ki je bila polna zanimivih potez ter smešnih akcij so slavili kondicijsko močnejši možje. Ob bučni podpori manjšega števila gledalcev je ta nevsakdanja prireditev dobro uspela. Najboljši mož na terenu je bil Slavko Schwener, medtem ko se je pri neporočenih odlikoval Virant Branko.

Moštvi sta nastopili v naslednjih postavkah:

Poročeni: Kovačec Silvo, Henigman, Bučar, Nikolič, Kavšček, Pavlin, Schwener, Ravbar in Piškur Drago.

Neporočeni: Ovnik, Virant Janez, Vidmar, Kren, Virant Branko, Kovačec Srečko, Majer, Franko in Piškur Janez.

V pripravi pa je tudi tekma med debelimi in suhimi, kar bo tudi svojevrsten spektakel.

-ed

Kadrovske vesti

TOZD TDP: prišli: Trivka PIVASEVIČ, Taip ADROVIČ, Jože KUŽNIK, Danica GOJKOVIČ, Jerica PAVČEK, Gospa LAZIČ, Jožica NOVAK, Rajko MAKSIMOVIČ, Manda DAVIDOVIČ, Luka BUBNJIČ, Albin KUŽNIK, Marija ERPE, Jožica KASTELIC; odšli: Ljudmila VIDMAR (sporazum), Zvone JERIC (samovoljno), Majda JAKŠE (samovoljno), Slavko TEINOVIC (samovoljno).

TOZD TSP: prišli: Mojca MAUSSER, Bare DAVIDOVIČ; odšli: Radenko MIŠIČ (samovoljno), Viktor BUTKO (sporazum), Slavko BERAK (sporazum), Bogdan ZALETELJ (sporazum), Marinka VEHRAR (sporazum), Marjan ŠONC (sporazum), Mirko PEJIČ (samovoljno).

TOZD TVP: prišli: Anica JERŠE, Ilija VARDIČ.

TOZD Žaga Straža: prišli: Zvonko CVITKOVIČ, Zdenko BRAJDIČ, Franc VENE, Srečki FLIS, Anton MAUSSER, Marko TAVČAR;

odšli: Marija MADŽAREVIČ (upokožitev), Ivan DRAŽTIČ (samovoljno), Marija BUKOVEC (sporazum).

TOZD TPP: prišli: Janez ŽABKAR, Ivan BRKIČ, Stjepan BAJZEK; odšli: Mara KOVAČEVIČ (sporazum), Aleksander SEDLIČ (samovoljno), Milan TURK (sporazum), Ajkuna MURATOVIČ (samovoljno).

TOZD TPI: odšli: Jože TEME (smrt).

TOZD TKO: prišli: Ivanka JUREJEVIČ; odšli: Anton ŠTRUCELJ (v ZDA); Janez IVIČIČ (v ZDA), Anton FILAK (sporazum).

TOZD TGD: odšli: Stanislav ŠTRUMBELJ (sporazum).

TOZD sigmat: prišli: Marija STOPAR, odšli: Ivan ŠUŠTERIČ (sporazum), Silvo CEROVŠEK (disciplinska), Terezija KODRIČ (disciplinska).

TOZD LIPA: prišli: Franc KUHAR.

(Nadaljevanje s 7. strani)

dela v naprej. Dokončno bi morali odločiti o:

1. Napraviti „piko“ dosedanjemu delu
2. Kako bomo delali v naprej
3. Napraviti ponoven seznam mladincev, ki so pripravljeno resno delati
4. Izvoliti novo delovno predsestvo
5. Narediti plan dela za

letošnje leto, vendar naj bodo ti plani realno postavljeni tudi v okviru časa, kajti do konca leta nas loči le še pet mesecev

6. Vsi tisti, ki bodo zadolženi za izpeljavo določene naloge, se bodo morali tega dela lotiti resno in jih tudi v določenem roku tudi izpeljati.

7. Zastavljene naloge se nebi smele več prenašati v kasnejše roke, tudi točke dnevnega reda se ne bi smele ponavljati.

8. Vsebina sestankov naj bi bila kratka, jedmata, razumljiva za vse člane

9. Probleme, ki bodo nastajali, bo treba sproti reševati.

10. Če kaj ne bo jasno, se bo treba po pomoč zateči k vodstvu mladine v Novolesu, komiteju ZSMS Novo mesto, lahko pa tudi k vodstvu TOZD.

11. Udeležba in sodelovanje na sestankih naj bi bila večja kot do sedaj, prav tako tudi pripombe in diskusije.

Če bomo delali tako, kot smo si zastavili, bomo prišli do boljših zaključkov kot do sedaj. Zato mladinci v TOZD TPI in žaga Soteska čutimo in si želimo, da bi bilo naše delo bolj uspešno kot do sedaj, da bi si zgradili zopet osebno in skupno srečo, da bi bili v zadovoljstvo in ponos ostalim, ki se prav tako borijo za boljši danes in jutri.

FINK JOŽICA
TOZD TPI in žaga Soteska

Gorjanski bataljon je aktiven kot nekoč

Odbor Gorjanskega bataljona, ki ohranja tradicije NOB, prireja že od leta 1967 proslave, ki niso zgolj proslave. Bataljon, ki je v času NOB deloval na področju Gorjancev je usmeril svoje delovanje tudi sedaj na ozemlje, ki ga je v operativnem smislu pokrival v tistih težkih časih.

V čem se te proslave razlikujejo od drugih? Odbor Gorjanskega bataljona povezuje svoje proslave z delovnimi zmagami, katerih iniciator je prav on. Tudi letošnja proslava, ki bo 9. 9. 1979 v Dol. Suhadolu pri Brusnicah, v neposredni bližini rojstne hiše narodnega heroja Vinka Padersiča – Batreje, prinaša v ta kraj veliko.

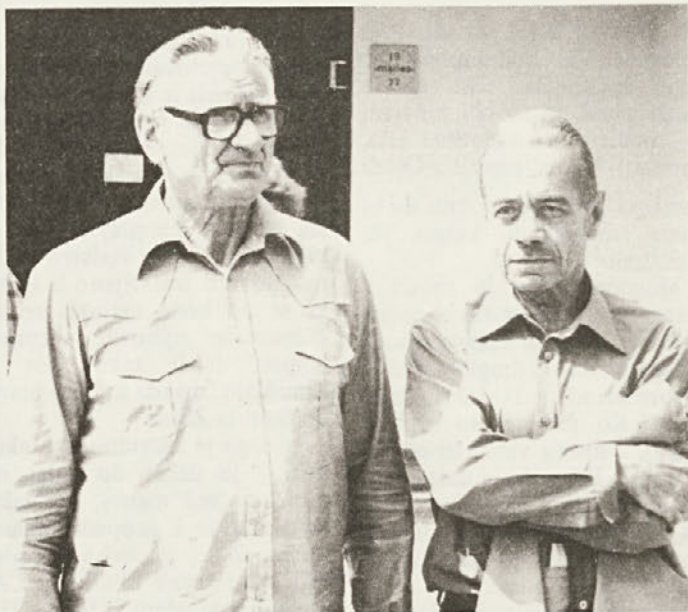
Poleg tega, da od predkratkih moderno asfaltno cestišče povezuje Ratež z Brusnicami in Gaberjem, bo do 9. 9. dokončana asfaltna povezava z Dol. Suhadolom (makadamska cesta pa vse do Gor. Suhadola), hkrati pa bosta Dol. in Gor. Suhadol dobila telefonsko zvezo z dolino. – Brusnice in Gaberje se bosta istočasno vključila v telefonsko omrežje z novo avtomatsko telefonsko centralo. – Vse te pridobitve, ki so plod akcije medsebojnega povezovanja interesov krajanov in iniciativno-organizacijskega delovanja Odbora Gorjanskega bataljona, bodo močno povežale zaselke in vasi na tem področju Gorjancev z dolino. Marsikdo od mladih bo prav zaradi tega ostal v domači vasi.

Prav to pa je eden od ciljev, ki jih zasleduje Odbor Gorjanskega bataljona. Vedeti namreč moramo, da skuša Odbor Gorjanskega bataljona s svojimi akcijami, ki jih vodi, ohranjati tradicije NOB, spodbuja gospodarski napredek z gospodarsko-komunalnimi akcijami, kar vse izboljšuje življenjske pogoje in hkrati preprečuje odhod mladih v dolino. Ob letošnji akciji je potrebno poudariti složnost krajanov, ki močno spominja na visoko zavest in pripadnost ciljem NOB v času 2. svetovne vojne.

Omenimo naj še to, da ima Gorjanski bataljon domicil v novomeški in krški občini in, da je prav zaradi vsebine akcij svojega Odbora dobil vso podporo pri občinskih skupščinah v obeh občinah.

Ob koncu naj vas v njihovem imenu povabimo na proslavo v Dol. Suhadol. Mi vsi pa jim zaželimo še mnogo uspešno izvedenih akcij.

UREDNIŠTVO

Franc Pirkovič (levi) je bil prvi komandant Gorjanskega bataljona, Maks Vale (desni) pa je vodil bataljon kot drugi komandant. Oba sta veliko prispevala tudi k uspehu letošnje akcije.